

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123011507
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8123011507.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Moniky Halkociovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11.01.2024, v trestnej veci odsúdeného A. B. pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a iné, v konaní o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/20/2023 zo dňa 20.10.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, v spojení s § 66 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XX/XX, F. A., okr. C., t. č. ÚVV a ÚVTOS Prešov, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 11T/12/2023 zo dňa 06.04.2023, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/23/2023 zo dňa 24.08.2023 podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, podal odsúdený sťažnosť, ktorú následne písomne vlastným podaním odôvodnil tým, že súd bližšie nezdôvodnil to, že mu bol znížený trest odňatia slobody, a to na 24 mesiacov Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 8To/23/2023 zo dňa 27.08.2023 a tak je pre neho nepochopiteľné, že okresný súd tak rozhodol, že uviedol, že jeho výška trestu je 56 mesiacov. Odsúdený sa domnieva, že pri svojom rozhodovaní okresný súd musel mať potom v spisovom materiáli vážne nezrovnalosti, aj vychádzal z trestu odňatia slobody 56 mesiacov a rozhodoval neprávom a on by nesplnil podmienky na podmiennečné prepustenie v podobe výkonu polovice trestu. Navrhol preto, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne poukázal na to, čo vyplynulo zo spisového materiálu, a to, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 11T/12/2023 zo dňa 06.04.2023 bol odsúdený A. B. uznaný za vinného z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona. Okresný súd nesprávne poukazoval na to, že odsúdenému bol okrem iného uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 56 (päťdesiatšesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Taký trest bol uložený spoluodsúdenému G. B.. Sťažovateľovi bol týmto rozsudkom súdu

prvého stupňa uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Túto formálnu chybu bude namieste opravou odôvodnenia napadnutého uznesenia napraviť.

Nejde ale o zásadnú chybu, keďže zároveň okresný súd správne poukazoval na podstatnú zmenu výroku o treste týkajúceho sa odsúdeného A. B., na to, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/23/2023 zo dňa 24.08.2023 bol zrušený výrok o treste odsúdeného A. B. uložený mu rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 11T/12/2023 zo dňa 06.04.2023 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Odsúdený správne poukazuje na to, že tieto rozhodnutia tvoria jeden celok. Z tohto ale zjavne vyplýva, že nevykonával trest odňatia slobody vo výmere 56 mesiacov, ale vo výmere 2 roky.

Zodpovedá skutočnosti, že uznesením Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 11T/12/2023 zo dňa 17.10.2023 bola odsúdenému započítaná do trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 11T/12/2023 zo dňa 06.04.2023 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/23/2023 zo dňa 24.08.2023, doba strávená vo väzbe v trvaní od 18.08.2022 do 24.08.2023 a že dňa 24.08.2023 bol odsúdenému nariadený výkon trestu uložený mu rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 11T/12/2023 zo dňa 06.04.2023 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/23/2023 zo dňa 24.08.2023. Odsúdený nastúpil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov dňa 24.08.2023.

To znamená, že formálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený splnil dňa 18.08.2023 (polovica výkonu trestu po zohľadnení zápočtu väzby).

Pri výsluchu odsúdený verbalizoval snahu postarať sa o syna, snahu zachrániť ho, lebo je problémový, nachádza sa v opatrovateľskej rodine, nechce o neho prísť, nechce, aby si ho tá rodina ponechala. Dodal, že sa nikdy viac nedopustí žiadneho trestného činu, syn má 15 mesiacov a on ho ešte nevidel, rád by sa zamestnal a bude kontaktovať úrad práce.

Okresný súd správne postupoval, keď popri splnení tejto formálnej podmienky následne hodnotil splnenie materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V prvom rade boli podstatné dôkazy týkajúce správania sa odsúdeného vo výkone daného trestu odňatia slobody a v tomto smere bolo zistené, že správanie odsúdenému počas výkonu väzby bolo v súlade so stanoveným ústavným poriadkom, že nebola u neho zistená nedovolená činnosť, že popri ďalších pozitívnych skutočnostiach, na ktoré správa poukazuje, nebol disciplinárne potrestaný, ale ani disciplinárne odmenený a celkovo sa jeho resocializačná prognóza javí ako menej priaznivá s tým, že riziko recidívy do budúcnosti je až stredné, pričom riaditeľ ÚVV a ÚVTOS Prešov konštatuje, že vzhľadom na uvedené, ako aj na menej priaznivú resocializačnú prognózu konštatuje, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie a neodporúča ho podmiennečne prepustiť.

Možno teda z tohto hľadiska považovať správanie odsúdeného za štandardné pozitívne správanie sa osoby, ktorá sa podmienkam výkonu trestu prispôsobila bez nejakej výraznejšej snahy preukázať, že na jeho nápravu postačila kratšia doba trvania výkonu trestu odňatia slobody. Prítom by pre potreby kratšieho výkonu trestu z jeho strany muselo ísť o skutočne zjavnú snahu preukázať polepšenie, nakoľko nemožno prehliadnuť, že uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 16.09.2020 sp. zn. 33PP/13/2020 už raz bol odsúdený A. B. podmiennečne prepustený z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody, uloženého mu za násilnú a majetkovú trestnú činnosť trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/19/2018 zo dňa 03.05.2019 vo výmere 36 mesiacov a bola mu určená skúšobná doba podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov. Napriek tomu, ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 11T/12/2023 zo dňa 06.04.2023, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/23/2023, odsúdený znova spáchal násilnú trestnú činnosť a musel byť odsúdený znova na trest odňatia slobody /vo výmere 2 rokov/ spojený s výkonom trestu.

Správne súd prvého stupňa poukázal na znenie ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, podľa ktorého, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu

plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Aj keď podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je mimoriadnym inštitútom, ktorý by súd mal aplikovať len výnimočne, na podmiennečné prepustenie odsúdený nemá automatický nárok, ale súd ho môže použiť len za splnenia zákonom stanovených podmienok, a to tak formálneho charakteru, ktorým je vykonanie v prejednávanej veci polovice súdom uloženého trestu odňatia slobody, ako aj materiálneho charakteru, a to preukázania polepšenia odsúdeného, pričom vykonané dokazovanie musí jednoznačne viesť k pozitívnemu záveru, že odsúdený sa svojím správaním a plnením povinností skutočne polepšil, čo znamená, že už doterajší výkon trestu bol postačujúci pre naplnenie účelu trestu, ktorým je najmä prevýchova odsúdeného tak, aby viedol riadny život a jeho ďalší výkon preto už nie je potrebný. Pokiaľ teda súd, na základe vykonaného dokazovania, nedospeje k bezpečnému záveru, že odsúdený sa polepšil, nemôže odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť, pričom dobré správanie odsúdeného v dôsledku motivácie podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody nie je prejavom, že sa odsúdený polepšil, pretože v prípade jeho prepustenia, teda po odpadnutí motivácie dobrého správania, niet záruky, že odsúdený povedie riadny život. K splneniu materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, podľa názoru krajského súdu, teda dôjde až vtedy, keď odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody dobre správa, pretože si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania spočívajúceho v páchaní trestnej činnosti, je odhodlaný viacej takto nekonať a aktívne prejavuje snahu po náprave objektivizovaných najmä disciplinárnymi odmenami. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a verbalizácia ľútosti, bez možnosti preverenia jej úprimnosti, pre podmiennečne prepustenie z výkonu takéhoto trestu zjavne stačiť nebude.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení a vykonaného dokazovania, aj krajský súd dospel k záveru, že aj keď formálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie polovice uložených trestov a zvyšku nevykonaného trestu boli splnené, vykonané dokazovanie nevedlo k dostatočne odôvodnenému záveru, že sa odsúdený už doterajším výkonom trestu polepšil, a preto jeho ďalší výkon nie je potrebný.

V zásade dobré správanie sa odsúdeného A. B. vo výkone trestu odňatia slobody, je potrebné hodnotiť len ako prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, motivované nanajvýš snahou odsúdeného byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Jeho správanie sa vo výkone trestu ale nesvedčí aj o tom, že sa naozaj už doterajším výkonom trestu odňatia slobody polepšil, a že jeho ďalší výkon už nie je potrebný.

Pokiaľ sa odsúdený verbálne v podstate domáhal ďalšej šance, aby mohol na slobode viesť riadny život, k tomu sa žiada uviesť, že odsúdený, ako to napokon už bolo vyššie uvedené, už takúto šancu dostal, no namiesto toho znova páchal trestnú činnosť.

Nepochybil preto súdu prvého stupňa, keď návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, a krajskému súdu nezostávalo nič iné, len jeho sťažnosť postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietnuť.

Nech je povinnosťou okresného súdu vyššie uvedenú formálnu chybu odôvodnenia napadnutého uznesenia odstrániť.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.